

IPCC-myten om «varmere, våtere, villere» falsifiseres

Ole Henrik Ellestad*

IPCC-myten er velkjent. Men nå er kloden ikke blitt varmere siste 15-20 år, og ekstremeffekter domineres av naturlige variasjoner. Et arbeid i Nature Geoscience viste at på 3/4 av landarealet var nedbøren rimelig stabil. På resterende landareal fordelte det seg med en halvpart på en forsterkning av etablert mønster, mens det i den andre halvparten gikk det i motsatt retning. Noen 'smakebiter' fra ulike soner viser at vindretningen er viktig for såvel temperatur som nedbør. Og dette har ingenting med CO₂ å gjøre.

IPCC-leiren, inklusive media og mange politikere, har en retorikk som varierer over tid, nesten som en klimasyklus. En av de velbrukte myter er «varmere, våtere, villere» – alt menneskeskapt. Det er ikke måte på hva en økning på 100 milliontedeler for CO₂ vil bety for vår atmosfære, hav og klima. Og det er ikke måte på hva man kan prøve å lure lekfolk med. Med 15 års temperaturutflating gikk IPCC-leiren og media bort fra 'varmere' over til 'klimaforandring'. Bortsett fra hver gang det naturlige fenomenet El Niño ga raske temperaturstigninger, eksempelvis de to siste år. At fenomenet normalt etterfølges av en kald La Niña-fase er uinteressant å formidle. Og fortsatt er det for IPCC-leiren slik at kortere varmere perioder er menneskeskapt, mens kaldere perioder må vurderes over lang tid. At de kortvarige endringer mangler CO₂s 'fingeravtrykk' har heller ikke overskriftens interesse.

Men begrepet 'klimaendringer' passet bra og kunne fokusere på vær fenomener som folk er opptatt av og føler. IPCC konkluderte i 2012 at ekstremeffekter ville domineres av naturlige variasjoner de neste 20-30 år. I 2013-rapporten var det ingen forventning om økning i tropiske sykkloner, tornadoer, tørke mm. Likevel ble lekfolk 'pepret' med menneskeskapt klimaeffekter selv om utjevning av temperaturer generelt leder til mindre gradienter og svakere vinder. 140 år med data om stormer i Nord-Atlanteren viste at CO₂ ikke var årsaken. Det fortalte en meteorologiprofessor meg rundt 1990. Det nye var at IPCC innrømmet det i 2007-rapporten sammen med flere andre forhold, men uten omtale i norske media (figur KN 165). Om orkaner som når land i Karibien, [fines grei statistikk](#) som viser at under den varme El Niño-fasen er det 1,0 orkaner (styrke 1–5) som når land, 1,6 under den nøytrale fasen og 2,2 under den kalde La Niña-fasen. Heller ikke den statistikken ønsker media å formidle.

Så da står man igjen med 'våtere' med fare for økt flom som den store fare, basert på den gamle myten om at tørrere blir tørrere og våtere blir våtere. Så sprakk også den myten ifølge en studie i Nature Geoscience

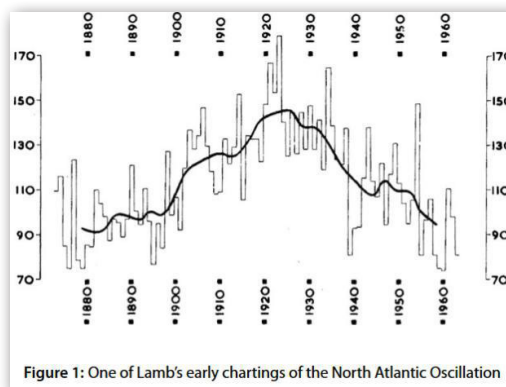
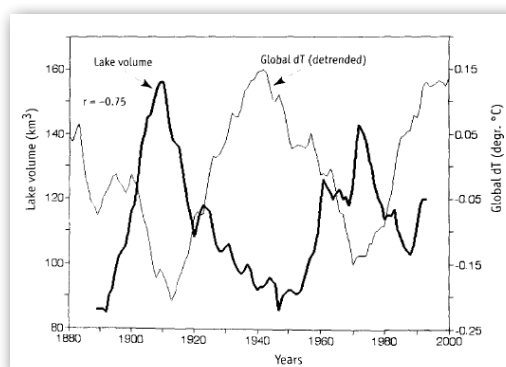
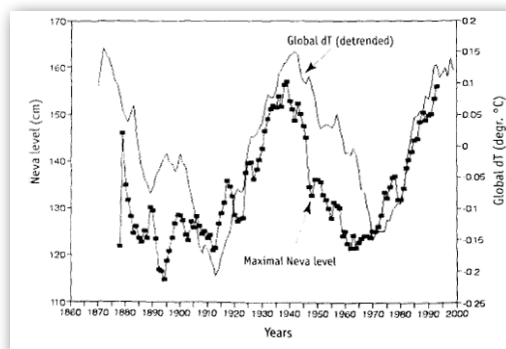

Figure 1: One of Lamb's early chartings of the North Atlantic Oscillation

som viste at det kan skje over hav. Men vel 75 % av landarealet viste samme nedbør, 11 % viste at tørt ble tørrere og vått ble våtere, mens 10 % viste motsatt – at tørt ble våtere og vått tørrere. Så får vel ekspertene strides om detaljene, her i Nature, eller denne referansen, [kommentert på WUWT](#).

Nedbør kan påvirkes av mengden vanddamp i luften, av geografiske forhold, mekanismene for skydannelse og deres karakteristika og ikke minst vindmønsteret, åpenbart uten noen direkte sammenheng med økt CO₂.

De følgende figurer er illustrerende. Øverst fra tidligere studier av klimaguru Hubert Lamb over den nord-atlantiske oscillasjon (NAO, KN 139, se også artikkel om ham på GWPF). Trenden viser åpenbart en dekadisk tendens til økt vestvind i Nord-Atlanteren, litt forskyvet i forhold til den markante økning av global middeltemperatur 1920–40. Økt vestvind i Nord-Europa påvirker både temperatur og nedbør i vårt land, begge sider av Atlanterhavet og Norskehavet, og Arktis. Så kan man kombinere det med endringer i Atlanterhavstrømmen (Golfstrømmen).

Midtre figur viser vannstanden i Neva (Ladoga) der nedbøren er knyttet til vestlige vinder og følger global middeltemperatur.

Nederste figur viser vannstanden i Balkashsjøen (øst i Kasakhstan) som domineres av syd-nord vinder og i motfase med global middeltemperatur (FAO-studium og Klyash-torins bok, KN 180). Et tydelig nedbørmønster knyttet til vindretning (atmosfærisk sirkulasjonindeks, ACI) og videre med jordrotasjon og

global middeltemperatur og Jetstrømmenes variasjoner. Intet om sammenhenger med CO₂.

Det er lett å forstå at IPCC ikke makter å inkludere de variable sektorforhold i sine modeller. Ikke har de nok data heller, så de må estimere. I stedet for å vedgå dette og inkludere det i debatten, bruker de sine hersketeknikker og erklærer skeptikerne for å være kunnskapsløse og gå oljenæringens ærend. **Da er det politikk, ikke vitenskap, og noen retoriske fraser om vitenskapelige prinsipper er lette å avsløre.**